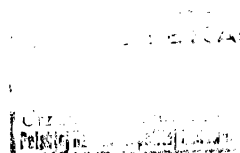

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19801.

Kl. 30 i, 1.

Józef Landsberger
(Lwów, Polska)
i Rodolphe Ehlinger
(Sarreguemines, Francja).

**Sposób dezynfekcji siedzeń (sedesów) klozetowych, słuchawek telefonicznych
i podobnych przedmiotów oraz przyrząd do wykonywania tego sposobu.**

Zgłoszono 30 czerwca 1931 r.

Udzielono 26 lutego 1934 r.

Pierwszeństwo: 4 lipca 1930 r. dla zastrz. 1—4 (Belgia).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu i przyrządów do dezynfekcji wszelkich przedmiotów, a mianowicie siedzeń (sedesów) klozetowych, słuchawek telefonicznych, pendzli golarskich, przyrządów chirurgicznych i stetoskopów.

Cel wynalazku stanowi automatyczna dezynfekcja tych przedmiotów zapomocą gazów albo par dla zapobieżenia przenoszeniu zarazków chorobotwórczych.

Sposób według wynalazku pozwala osiągnąć doskonałe zetknięcie się powierzchni, przeznaczonych do dezynfekcji z gazami

i parami dezynfekującymi przed silnem rozcieńczeniem tych gazów albo par powietrzem atmosferycznym, przyczem zużycie środka dezynfekującego ogranicza się ściśle do czasu potrzebnego do dezynfekcji.

W skład wynalazku wchodzi również aparaty do wykonywania powyższego procesu, wykazujące następujące zalety:

1) Wytwarzanie lub wywiązywanie gazów albo par dezynfekcyjnych regulują odpowiednie przyrządy, uruchomiane najwłaściwiej samymi poddawanymi dezynfekcji przedmiotami. Można przytem stosować

przrządy do wytwarzania kropel, złożone z rurki, w której przesuwają się dwa zawory w taki sposób, że w nieobecności przedmiotu, przeznaczonego do dezynfekcji, rurka napełnia się cieczą, w obecności zaś przedmiotu dezynfekowanego ciecz zostaje z niej wyparta.

2) Styk pomiędzy powierzchniami dezynfekowanymi a częścią aparatu, dostarczającą gazy i pary dezynfekcyjne, osiąga się zapomocą nałożonych obrzeży kauczukowych, przymocowanych w ten sposób do aparatu dezynfekcyjnego i ukształtowanych tak, że gazy albo pary dezynfekcyjne stykają się ze wszystkimi powierzchniami przedmiotów, przeznaczonych do dezynfekcji.

3) Przedmioty, poddawane dezynfekcji, można umieszczać wprost na płycie porowatej, przez którą gazy lub pary dezynfekcyjne uchodzą powoli do atmosfery.

4) Gazy albo pary dezynfekcyjne, stosowane w niniejszym sposobie mogą powstawać z następujących produktów:

a) z cieczy, wytwarzających jednocześnie pary dezynfekcyjne i wonne, np. z mieszanin, złożonych z 1000 części wody kolońskiej, 250 części aldehydu mrówkowego i 80 części olejku sosnowego. Skład tych mieszanin może być taki, że ułatwiają się one mniej lub więcej szybko, począwszy już od zwykłej temperatury, ulatnianie to jednak w razie potrzeby można przyspieszyć przy pomocy lampy elektrycznej lub urządzenia zwiększającego powierzchnię parowania,

b) z ciał stałych, jak chlorowco-naftoli, z ciał stałych lub past obciążonych pochłoniętymi odpowiednimi gazami lub parami,

c) z substancyj, które podczas reakcji wytwarzają odpowiednie gazy albo pary, jak np. paraformaldehyd i nadmanganian potasu.

Do jednej i tej samej dezynfekcji można stosować kilka gazów albo par, np. aldehyd mrówkowy i amonjak.

5. Przyrządy, regulujące wytwarzanie

gazów albo par, zależą od okoliczności pracy. Zetknięcie się przedmiotu, przeznaczonego do dezynfekcji, z aparatem dezynfekcyjnym może powodować parowanie, rozpylanie lub gazowanie odpowiednich substancyj, reakcję pewnych produktów chemicznych i t. d.

Mechanizm zegarowy może wywoływać dezynfekcję okresową.

Wynalazek we wszystkich jego postaciach wyjaśniają następujące przykłady, nie ograniczające oczywiście jego zakresu.

Przykład I. Fig. 1 przedstawia w przekroju pionowym przyrząd dezynfekcyjny do słuchawek telefonicznych. Położenie słuchawki podczas dezynfekcji oznaczono konturem 1. Przyrząd dezynfekcyjny składa się z okrągłej puszkii 2, o dnie podwójnem 3, połączonem z pokrywą 5. Kauczukowe obrzeże 6, 7 oraz narząd 10 — 15 do wytwarzania kropel umocowane są w pokrywie 5. Po odśrubowaniu korka 8 puszkę 2 napełnia się cieczą 9 szybko ulatniającą się w temperaturze zwykłej i wytwarzającą wonne pary dezynfekcyjne. Dopóki słuchawka nie obciąża pokrywy narząd do wytwarzania kropel 10 — 15, osadzony w dnie 3, podtrzymuje w położeniu górnem sprężyna 10, a krążek 11 i trzpień 12 zajmują położenie wskazane na fig. 2. Na trzpieniu 12 osadzone są dwa grzybki 13 i 14, przesuwające się w taki sposób w rurce 15, umocowanej w dnie 3, że w nieobecności słuchawki zamknięta wówczas od dołu grzybkami 14 rurka 15 napełnia się kilkoma kroplami cieczy dezynfekcyjnej. Ciecz ta, po nałożeniu słuchawki, zostaje wyparta pod dno 3, grzybkami 13, który zapobiega dalszemu wypływowi cieczy z puszkii 2. Uprzednia zawartość rurki 15 natychmiast się ulatnia i wytworzona para rurką 4 kieruje się ku powierzchni 16, przeznaczonej do dezynfekowania. Po pewnym czasie zdezynfekowaną słuchawkę usuwa się, a zużyte pary uchodzą w powietrze, które dezynfekują i jednocześnie perfumują.

Dla słuchawek wiszących można zastosować taki sam przyrząd dezynfekcyjny, uwzględniając naturalnie różnicę jego położenia.

Przyrząd dezynfekcyjny można zaopatrzyć w drugie obrzeże 17, osadzając wtedy rurkę 4 z boku. Przyrząd, użyty do wytwarzania kropel, może służyć do wprowadzania w zetknięcie dwóch substancji chemicznych.

Po wprowadzeniu niewielkich zmian do opisanego powyżej przyrządu może on służyć do dezynfekcji tub telefonicznych, stetoskopów i t. d.

Przykład II. Odpowiednio zmieniony przyrząd według przykładu I może służyć do dezynfekcji siedzeń (sedesów) klozetowych. Fig. 3 przedstawia widok takiego przyrządu. Zawiera on płytę 18, umocowaną w położeniu pionowym bezpośrednio za zawiasami drewnianego siedzenia. Płyta 18 jest zaopatrzona w dwie poduszeczki 19 i 20 oraz w puszkę 21 z cieczą dezynfekcyjną. Z chwilą, gdy drewniane siedzenie zostaje podniesione i dotyka obrzeży płyty, oba przyrządy 22 i 23, wydzielające kroplami ciecz dezynfekcyjną zaczynają działać. Para, wytworzona z kilku kropel, płynie rurkami 24 i 25 ku powierzchniom, przeznaczonym do dezynfekcji. Po upływie pewnego czasu opuszcza się zpowrotem siedzenie, zupełnie już zdezynfekowane, a zużyte pary uchodzą do atmosfery, którą dezynfekują i perfumują.

W opisanym przyrządzie można stosować znaczne zmiany. Jeśli siedzenie drewniane ma kształt podkowy, to poduszeczki 19 i 20 otrzymują odpowiedni zarys. Zamiast podnosić siedzenie ku płycie 18, można płytę tę opuszczać jako pokrywę; w tym przypadku przyrząd do wytwarzania kropel powinien być również nieco zmieniony. Wytwarzanie pary można regulować przez kurek wodociągowy przez energię wody spadającej ze zbiornika i t. d.

Przykład III. Fig. 4 przedstawia prze-

krój pionowy przyrządu do dezynfekcji wszelkiego rodzaju przedmiotów, jak np. pendzli golarskich, szczotek do włosów, narzędzi chirurgicznych i t. d.

Przyrząd wykonany jest w postaci skrzynki 26, o pokrywie 27. Na pokrywie tej umieszczona jest na sprężynach 28 i 29 porowata płytka 30, zaopatrzona w zawór 31, zamykający otwór 32 w ścianie 27. Puszka zawiera ciecz, wytwarzającą w zwykłej temperaturze pary dezynfekcyjne. Po umieszczeniu poddawanych dezynfekcji przedmiotów na płycie 30, płytka ta opuszcza się, a pary dezynfekcyjne przedostają się przez otwarty zawór oraz płytkę do powierzchni, przeznaczonych do dezynfekcji.

Opisany przyrząd może stanowić dno skrzynki dezynfekcyjnej, zamykanej hermetycznie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób dezynfekowania zapomocą gazów lub par dezynfekcyjnych rozmaitych przedmiotów, jak siedzeń (sedesów) klozetowych, słuchawek i tub telefonicznych, znamienny tem, że powstawanie lub wydzielanie gazów albo par dezynfekcyjnych reguluje się automatycznie zapomocą przyrządu, uruchomianego samymi poddawanymi dezynfekcji przedmiotami, przyczem natychmiastowemu rozcieńczeniu tych gazów lub par powietrzem atmosferycznem zapobiega się zapomocą odpowiednich środków, w rodzaju np. obrzeży kauczukowych lub płyt porowatych.

2. Przyrząd do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienny tem, że zaopatrzony jest w puszkę (2) o dnie podwójnem (3) z otwartą u dołu rurką (15), zamkniętą w stanie nieczynnym przyrządu grzybkim (14), osadzonym na trzpieńku (12), podciągany do góry zapomocą sprężyny (10), przyczem, po nałożeniu dezynfekowanego przedmiotu na przyrząd i stłoczeniu wsku-

tek tego sprężyny (10), grzybek (14) opada nadół, rurkę (15) zamyka grzybek (13), ciecz zawarta uprzednio w rurce (15) spływa pod dno (3), a wytworzone pary wznoszą się rurką (4), umieszczoną w puszcze (2), i oddziałują na dezynfekowaną powierzchnię.

3. Przyrząd według zastrz. 2, znamieny tem, że puszka (2) zaopatrzona jest w kauczukowe lub inne obrzeża uszczelniające (6, 7).

4. Przyrząd według zastrz. 2, 3, znamieny tem, że puszka z płynem zaopatrzona jest w narządy do wydzielania kropel płynu dezynfekcyjnego (22, 23), w rurki (24, 25) do kierowania pary dezynfekcyjnej na poddawany dezynfekcji przedmiot oraz w poduszki uszczelniające (19, 20).

5. Przyrząd do dezynfekcji instrumentów chirurgicznych, pendzli golarskich lub przedmiotów podobnych do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamieny tem, że na pokrywie (27) puszek (26) z cieczą dezynfekcyjną umieszczona jest porowata płytką (30), zaopatrzona w zawór (31), zamykający otwór (32), w pokrywie (27) tak, że po obciążeniu porowatej płytki dezynfekowanymi przedmiotami zawór otwiera się i wpuszcza pod płytkę pary dezynfekcyjne, które poprzez nią przedostają się i na same dezynfekowane przedmioty.

Józef Landsberger.
Rodolphe Ehlinger.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

